

demn, atunci s'ar scurge de uă dată cu tine din urbe și tótă acea lepră a socilor tei, numărósă și perniciosă republicei.

Dar ce, Catilina? Nu cum-va te îndoiesci acum a face, fiind că ordon eü, ceea ce deciseseși tu spontaneü? Consolul ordonă inamicului a eși din urbe. Mă întrebí de trebue să mergi în esiliü? Nu 'ți o ordon; dar de m'ai consulta, 'ți așu consilia-o.

VI. Căci, ce a mai ramas, Catilina, care să te pótă mulțumi într'acéstă urbe, în care affară de 'acéstă conjurațiune de ómení perduți, nu mai e nimení căruia să nu'i fie témă de tine, nimení care să nu te urască? Ce turpitudine domestică care să nu fie inferrată pe viața ta? Ce desonóre privată care să nu facă parte din infamiile talle? Care impuritate a fostü vre uă dată străină ochilor těj, care crimă străină mânelorü talle, care turpitudine nu a mânjit tot corpul tēj? Oáruí adolescent' subjugat de tine prin farmecele depravațiuni, nu'i ai presintat ferrul pentru crimă, séü nu'i ai luminat calea la desfréü?

---

1. — Orí ce cetățén accusat, chîar la mórte, putea să evite aplicarea osindei, esilându-se singur.

2. — Sallustiu, pe care mulți commentatori voiescú a'l accuza de uă simpatia secretă pentru Catilina, face un tabloü mult mai energic și mai complect despre desordinele lui Catilina (vezi Resbel Cat. C. XIV, XV și XVI). Dar și Cicerone aürea complectă acest portret hidos, (vezi discursul seü pentru Celiu. C. V. și VI, precum și secunda Catelivară C. IV și V. Acestea se găsescü și în notele traducțiunei resbelului Cat. de A. Z. edițiunea a dua).